

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 337/2026-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Petrom Kupkom, advokátom, Hlavná 23, Trnava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I (pôvodne Okresného súdu Bratislava I) v konaní vedenom pod sp. zn. (8T) 2T/48/2014 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. mája 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), a to postupom mestského súdu v trestnom konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ tiež požaduje finančné zadostučinenie 12 200 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa z 10. októbra 2013 bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie za zločin úverového podvodu v štádiu pokusu. Po skončení vyšetrovania podal prokurátor 7. októbra 2014 na sťažovateľa obžalobu na Okresnom súde Bratislava I, ktorý trestnej veci prideliť sp. zn. 2T/48/2014. Po reorganizácii súdov v Bratislave je napadnuté konanie vedené na mestskom súde.

3. Vzhľadom na dĺžku trvania napadnutého konania podal sťažovateľ vo februári 2025 ústavnú sťažnosť, v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd nálezom sp. zn. I. ÚS 189/2025

z 23. apríla 2025 vyslovil porušenie uvedených práv sťažovateľa postupom mestského súdu v namietanom konaní a prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietáhov. Tiež priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie 4 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

4. Následne mestský súd nariadil na 11. septembra 2025 hlavné pojednávanie, ktoré bolo odročené na 12. februára 2026. Hlavné pojednávanie bolo zrušené s tým, že bol určený nový termín hlavného pojednávania na 29. apríla 2026, ktoré bolo odročené. Nový termín hlavného pojednávania nebol určený.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ uvádza, že napriek nálezu ústavného súdu sa konali iba dve hlavné pojednávania, no nedošlo k rozhodnutiu vo veci. Trestné konanie vo veci úverového podvodu v štádiu pokusu trvá už 11 rokov, čo znásobuje jeho stav právnej neistoty. Povaha veci si od počiatku vyžaduje starostlivú pozornosť venovanú efektívnemu a rýchlemu postupu tak, aby bol naplnený účel konania a odstránený stav právnej neistoty. Porušovateľ však nekonal bez zbytočných prietáhov, čím vytvoril neudržateľný stav, keď sa sťažovateľ nemôže neúmerne dlhú dobu domôcť rozhodnutia o obžalobe. V dôsledku prietáhov v konaní je naplnený skepsou v možnosť domôcť sa práv na spravodlivý proces a jeho celkové prežívanie je negatívne. Domáha na zároveň finančného zadosťučinenia 12 000 eur, ktorého výška je dôvodná vzhľadom na to, že mestský súd aj napriek nálezu ústavného súdu vo veci nekoná bez zbytočných prietáhov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. V rozsahu proti postupu mestského súdu v období do nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 189/2025 z 23. apríla 2025 je ústavná sťažnosť podľa § 55 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná, keďže sa týka porušenia totožných ústavných práv sťažovateľa postupom mestského súdu, ktorý bol predmetom posúdenia ústavného súdu v tomto skoršom náleze. Ústavná sťažnosť sťažovateľa sa tak týka veci, o ktorej už ústavný súd rozhodol, a preto bola v rozsahu proti postupu mestského súdu do 23. apríla 2025 podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

7. V rozsahu proti postupu mestského súdu v období po náleze ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 189/2025 z 23. apríla 2025 je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). Pojem zbytočné prietahy obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00).

8. Od posledného nálezu ústavného súdu do podania ústavnej sťažnosti sťažovateľa uplynula doba jedného roka. Z prehľadu úkonov, ktoré si ústavný súd z mestského súdu vyžiadal, vyplýva,

že hlavné pojednávanie 11. septembra 2025 bolo odročené aj pre neprítomnosť svedkyne [REDAKOVANÉ], preto mestský súd vydal 13. októbra 2025 uznesenie podľa § 88 ods. 1 Trestného poriadku na obmedzenie osobnej slobody svedkyne. Zároveň cez Interpol a Národnú ústredňu SIRENE preveroval, či svedkyňa nie je vo výkone trestu alebo väzbe v zahraničí v dôsledku nepreberania súdnych zásielok. Je pravdou, že hlavné pojednávanie určené na 12. februára 2026 bolo zrušené z dôvodov na strane súdu (rozhodovanie o väzbe), avšak mestský súd nariadil hlavné pojednávanie na 29. apríla 2026. Na pojednávanie sa dostavila svedkyňa [REDAKOVANÉ], z čoho je zrejmé, že úkony súdu účinne zabezpečili účasť svedkyne na pojednávaní. Na uvedené pojednávanie sa však nedostavil sťažovateľ. Pre neprítomnosť sťažovateľa a potrebu rozhodnutia Okresného súdu Trnava bolo hlavné pojednávanie odročené na 1. októbra 2026. Nie je možné konštatovať nečinnosť mestského súdu, väčšie odstupy medzi hlavnými pojednávaniami neodôvodňujú záver o opätovnom porušení ústavných práv sťažovateľa. Postup mestského súdu bol ovplyvnený procesnou situáciou v konaní, správaním svedkyne, no aj sťažovateľa, ktorý prispel k odročeniu hlavného pojednávania 29. apríla 2026. Intenzita zásahu do ústavných práv sťažovateľa bola zohľadnená v poslednom náleze ústavného súdu, s ohľadom na aktuálny stav konania nie je ďalší postup mestského súdu v čase rozhodovania ústavného súdu dôvodom na opätovné vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a obsahovo zhodného práva na prejednanie veci v primeranej lehote.

9. Tento záver však nebráni tomu, aby si sťažovateľ opätovne v prípade pretrvávania prietáhov v konaní ďalšou ústavnou sťažnosťou uplatnil nárok na ochranu svojich ústavných práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júna 2026

Robert Šorl
predseda senátu